

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 21 iulie 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, declarat de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele părții vătămate Cojocarul Ion, în cauza penală în privința inculpatului

Buzdugan Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 13.06.2017 - 21.07.2017;

2. Instanța de apel: 18.08.2017 - 28.11.2017;

3. Instanța de recurs: 20.02.2018 - 28.03.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 21 iulie 2017, Buzdugan Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu obligarea lui Buzdugan Victor, în temeiul art.90 alin.(6) Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului care exercită controlul asupra comportării celui condamnat, să nu frecventeze localurile cu destinație distractivă, precum și alte localuri similare și să presteze 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a dispus încasarea de la Buzdugan Victor, în beneficiul bugetului de stat, a sumei de 448 lei cu titlu de cheltuieli legate de efectuarea expertizei medico-legale.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, încasându-se de la Buzdugan Victor, în beneficiul lui Cojocarul Ion prejudiciul moral în mărime de 85000 lei și a cheltuielilor pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 4000 lei. În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca nefondată.

2. Prima instanță examinând cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii simplificate prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Buzdugan Victor, la 02 mai 2017, aproximativ la ora 01.45, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul vătămării intenționate a integrității corporale sau a sănătății altei persoane, aflându-se în incinta barului „Milenium” din str.Decebal 121A, or.Cimișlia, în urma unui conflict apărut spontan și agresării fizice prin aplicarea unei lovituri cu mâna de către Cojocarul Ion, i-a aplicat lui Cojocarul Ion două lovituri cu un cuțit în regiunea toracelui și abdomenului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.46 din 18.06.2017, leziuni corporale sub formă de traumatism asociat, care se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

- procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Buzdugan, în baza art.151 alin.(1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, invocând că motivele indicate de instanță pentru aplicarea pedepsei inculpatului cu suspendarea executării ei sunt insuficiente, chiar și prin prisma stabilirii față de inculpat a unor șir de obligații din cele prevăzute la art.90 alin.(6) Cod penal; - instanța nu a luat în considerație faptul că inculpatul, după ce a fost agresat de către I.Cojocaru, l-a atacat pe acesta cu un cuțit după un anumit interval de timp, astfel că un careva pericol de a fi agresat din nou de către partea vătămată a fost epuizat; - la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont că inculpatul a apărut în locuri publice fiind înarmat cu un cuțit, astfel că acesta prezintă un pericol social sporit, iar după comiterea infracțiunii, nu a manifestat careva atitudine față de propriile acțiuni, nu i-a acordat ajutor părții vătămate, astfel nu a conștientizat pe deplin caracterul infracțional al acțiunilor sale; - instanța nu a luat în considerație circumstanța agravantă reținută în sarcina inculpatului - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică;

- avocatul V.Berezovschi în numele părții vătămate I.Cojocaru, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui V.Buzdugan să-i fie stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare, invocând că partea vătămată nu este de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, optând pentru calificarea acestora în baza art. 27,145 alin.(1) Cod penal, însă cererile sale au fost respinse; - împrejurările comiterii faptei au fost eronat apreciate la etapa individualizării pedepsei, iar modul de executare a acesteia, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu va duce la atingerea scopurilor pedepsei penale; - instanța nu a ținut cont că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice enorme, viața lui fiind supusă unui pericol considerabil; - solicitarea inculpatului privind examinarea cauzei în procedura simplificată a fost eronat apreciată de către instanță drept manifestare a căinței sincere, reprezentând doar o strategie în vederea absolvirii inculpatului de răspundere penală reală, nefiind o dovadă a căinței sincere, or inculpatul nu și-a cerut scuze de la victimă; - pedeapsa stabilită inculpatului este una inechitabilă și prea blândă, nefiind proporțională faptei săvârșite.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, apelurile declarate de procuror și avocatul V.Berezovschi în numele părții vătămate I.Cojocaru au fost respinse, ca nefondate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate, constatând că prin apelurile declarate sentința a fost suspusă criticii în partea stabilirii pedepsei, instanța de apel a considerat că prima instanță i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și just individualizată, fiind luate în considerație circumstanțele cauzei și cele privind persoana inculpatului, și anume că acesta se caracterizează pozitiv la locul de trai, a comis o infracțiune gravă pentru prima dată, fiind reținută o circumstanță atenuantă - ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, care au provocat infracțiunea, precum și una agravantă - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

Reieșind din circumstanțele constatate, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale, în cauza penală în privința inculpatului, va putea fi atins fără izolarea lui de societate, în acest sens concluziile primei instanțe fiind justificate, iar argumentele invocate de apelanți în partea dată nefiind pasibile de a fi reținute.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic argumentele apelanților privind omisiunea primei instanțe de a lua în considerație existența unei circumstanțe agravante, și anume săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate. În acest sens, instanța de apel a menționat că prevederile art.78 alin.(4) Cod penal, în situația unui concurs de circumstanțe atenuante și

agravante, nu impun obligativitatea reducerii până la minim sau ridicării până la maxim a pedepsei prevăzute de sancțiunea articolului corespunzător din Partea specială a Codului penal.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate în apelul declarat în numele părții vătămate, prin care se susținea că inculpatul nu și-a cerut scuze de la ultima, or această circumstanță nu impune stabilirea față de inculpat a modului real de executare a pedepsei.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul V.Berezovschi în numele părții vătămate I.Cojocaru care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acestora și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care lui V.Buzdugan să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 6 ani, în penitenciar de tip închis, indicând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.75 Cod penal, nu a ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune gravă în stare de ebrietate alcoolică,- împrejurările comiterii faptei au fost eronat apreciate la etapa individualizării pedepsei, iar modul de executare a acesteia, prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, nu va duce la atingerea scopurilor pedepsei penale, în rest invocând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 din prezenta decizie.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile date în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Cu referire la pedeapsa aplicată, Colegiul penal menționează că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Concomitent, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate

stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului.

Contrar argumentelor recurentului, Colegiul penal constată că instanța de apel, la aprecierea corectitudinii individualizării pedepsei de către prima instanță, a reținut că instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și just individualizată, fiind luate în considerație principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor grave, persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu a fost judecat, și-a recunoscut vina și s-a căit sincer pentru faptele comise, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, fiind reținută o circumstanță atenuantă - ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, care au provocat infracțiunea, precum și una agravantă - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate.

În prezența circumstanțelor constatate, Colegiul penal consideră că instanța de apel motivat a statuat asupra faptului că scopul pedepsei penale în cauză va putea fi atins fără izolarea inculpatului de societate, prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, cu suspendarea executării ei pe o perioadă de probațiune, în temeiul art.90 Cod penal, în acest sens concluziile primei instanțe fiind temeinice.

Suplimentar, se constată că instanța de apel s-a expus argumentat și în privința alegației privind neluarea în considerare, de către prima instanță, a circumstanței agravante în cauză - săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, just statuând că prevederile art.78 alin.(4) Cod penal, în situația unui concurs de circumstanțe atenuante și agravante, nu impun obligativitatea reducerii până la minim sau ridicării până la maxim a pedepsei prevăzute de sancțiunea articolului corespunzător din Partea specială a Codului penal.

În legătură cu constatările expuse, Colegiul penal apreciază critic alegația recurentului, prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate de partea acuzării, or, după cum s-a menționat anterior, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și și-a motivat pe deplin concluziile sale, temeinic statuând asupra soluției adoptate.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanțelor de fond corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului privind incorectitudinea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului în baza art.151 alin.(1) Cod penal, pe când urmau a fi calificate în baza art.27, 145 alin.(1) Cod penal or, potrivit art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar potrivit art.424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului declarat de avocat în numele părții vătămate, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului avocatului în numele părții vătămate, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către avocat în numele părții vătămate nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Berezovschi Vladislav în numele părții vătămate Cojocaru Ion, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui Buzdugan Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 aprilie 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu